

عنوان مقاله:

بررسی فواصل پراگمیک در فضاهای شهری ایران (نمونه موردی: تهران)

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

شبیم صالحی - دانشجوی دکتری معماری، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، تهران، ایران.

روزبه نقشینه - استادیار مرکز تحقیقات اقتصاد خلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

انسانها در اجتماع فضاهایی را برای فاصله از خود حفظ میکنند که تصور میکنند دیگران نیز ترجیح به حفظ آنها دارند، آنچه که به عنوان فضاهای پراگمیک مطرح میشود. فضاهای معماری و شهری بر اساس فواصل پراگمیک افراد، طراحی و شکل میگیرند و از آنجایی که در آمریکا، اروپا و اغلب کشورهای عربی، اندازه های این فواصل بررسی شده و در مورد ایران تاکنون مطالعاتی صورت نگرفته، این پژوهش میتواند با بررسی و اندازه گیری این فواصل به این دو سوال پاسخ دهد که میزان این اندازه ها در انواع فاصله های پراگمیک چقدر است و همچنین کدام یک از این فواصل پراگمیک در طراحی فضاهای شهری ایران بیشترین تاثیر را دارند. این پژوهش به صورت کمی و با روش متا آنالیز ((Meta Analysis، به تحلیل و بررسی عکسهای جمع آوری شده مربوط به دوره پیش از فراگیری بیماری کرونا که در فضاهای باز و بسته عمومی شهر تهران گرفته شده اند پرداخته که اغلب از منابع آنلاین جمع آوری شده اند. یافته های پژوهش نشان میدهد که انواع فاصله های پراگمیک بررسی شده در تصاویر با فواصل از پیش تعریف شده ی ادوارد هال مطابقت دارد.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری، پراگمیک، علوم شناختی، بیماری کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1376212>

